
НАЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

УДК 334.021

doi: 10.15330/apred.1.19.219-226

Щур Р.І.¹, Кропельницький А.О.²

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

¹Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника,
Міністерство освіти і науки України,
кафедра фінансів,
вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ,
76018, Україна,
тел.: 0342752351,
e-mail: roman.shchur@pnu.edu.ua,
ORCID: 0000-0001-9945-3939

²Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника,
Міністерство освіти і науки України,
кафедра економічної кібернетики,
вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ,
76018, Україна,
тел.: 0342752351,
e-mail: andrii.kropelnytskyi.22@pnu.edu.ua,
ORCID: 0000-0002-2369-221X

Анотація. Військова агресія росії, яка наразі триває, посилила актуалізацію питання обмеженості фінансового забезпечення місцевих бюджетів. До переліку наявних проблем, таких як: застаріла інфраструктура, занедбаний стан житлово-комунального господарства, низька якість публічних послуг додалися проблеми післявоєнної відбудови та забезпечення, адаптація тимчасово переміщених осіб. Вище перелічене змушує шукати додаткові джерела для відбудови інфраструктури, створення нових робочих місць, фінансування проєктів соціально-економічного розвитку регіонів. Одним з таких джерел може стати активація приватного капіталу у межах держави за допомогою інструменту державно-приватного партнерства (далі – ДПП).

Метою статті є необхідність проведення подальших наукових досліджень щодо особливостей реалізації державно-приватного партнерства на регіональному рівні в умовах. Досягнення мети забезпечується використанням таких методів, як аналіз і синтез, узагальнення та наукова абстракція.

Особливо увагу акцентовано, що потреба відбудови та реконструкції інфраструктури, відновлення виробництва та створення нових робочих місць вимагають залучення зовнішнього фінансування та активізації приватного капіталу у межах держави. Одним з ефективних інструментів забезпечення взаємодії влади та приватного бізнесу у вітчизняних реаліях може бути ДПП. Світовий досвід впровадження проєктів ДПП констатує виникнення значного синергетичного ефекту взаємодії влади та бізнесу на усіх рівнях. Вищезазначене вимагає проведення комплексного аналізу основ ДПП, його переваг та ключових факторів, стану реалізації діючих проєктів в Україні з метою активації та практичного, ефективного застосування даного інструменту.

Доведено, що ДПП може стати потужним важелем відновлення та розвитку економіки країни, особливо у сфері будівництва та модернізації інфраструктури. При цьому використання даного інструменту необхідне не лише на державному та регіональному рівні, а в умовах децентралізації, на рівні територіальних громад. Проте для ефективного функціонування

механізму ДПП, на нашу думку, потрібно першочергово вдосконалити інституційне середовище шляхом залучення експертних рад при органах державної та місцевої влади з представників громадськості, науковців, представників приватного бізнесу. Дана складова може стати акселератором поєднання потреб конкретного регіону, громади та ініціативи з боку приватного бізнесу.

Ключові слова: державно-приватне партнерство, проєкт, регіональний рівень, фінансування проєктів, синергетичний ефект.

Shchur R.I.¹, Kropelnytskyi A.O.²

FEATURES OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IMPLEMENTATION AT THE REGIONAL LEVEL

¹Vasyl Stefanyk Precarpathian National University,
Ministry of Education and Science of Ukraine,
Department of Finance,
Shevchenko str., 57, Ivano-Frankivsk,
76018, Ukraine,
tel.: 0342752351,
e-mail: roman.shchur@pnu.edu.ua,
ORCID: 0000-0001-9945-3939

²Vasyl Stefanyk Precarpathian National University,
Ministry of Education and Science of Ukraine,
Department of Economic Cybernetics,
Shevchenko str., 57, Ivano-Frankivsk,
76018, Ukraine,
tel.: 0342752351,
e-mail: andrii.kropelnytskyi.22@pnu.edu.ua,
ORCID: 0000-0002-2369-221X

Abstract. Russia's military aggression, which is currently ongoing, has intensified the actualization of the issue of limited financial support of local budgets. To the list of existing problems, such as: outdated infrastructure, neglected state of housing and communal services, low quality of public services, problems of post-war reconstruction and provision, adaptation of temporarily displaced persons were added. The above forces us to look for additional sources for rebuilding infrastructure, creating new jobs, and financing regional socio-economic development projects. One of these sources can be the activation of private capital within the state using the instrument of public-private partnership (PPP).

The purpose of the article is the need to carry out further scientific research on the peculiarities of the implementation of public-private partnership at the regional level in the conditions. Achieving the goal is ensured by the use of such methods as analysis and synthesis, generalization and scientific abstraction.

Particular attention is paid to the fact that the need to rebuild and reconstruct the infrastructure, restore production and create new jobs requires the involvement of external financing and the activation of private capital within the state. PPP can be one of the effective tools for ensuring interaction between the authorities and private business in domestic realities. The world experience of implementing PPP projects confirms the emergence of a significant synergistic effect of the interaction of government and business at all levels. The above requires a comprehensive analysis of PPP basics, its advantages and key factors, the state of implementation of current projects in Ukraine with the aim of activation and practical, effective application of this tool.

It has been proven that PPP can become a powerful lever for the recovery and development of the country's economy, especially in the field of infrastructure construction and modernization. At the same time, the use of this tool is necessary not only at the state and regional level, but in conditions of decentralization, at the level of territorial communities. However, for the effective functioning of the

PPP mechanism, in our opinion, it is necessary to first improve the institutional environment by involving expert councils at state and local authorities from representatives of the public, scientists, and representatives of private business. This component can become an accelerator for combining the needs of a specific region, community and initiative on the part of private business.

Keywords: public-private partnership, project, regional level, project financing, synergistic effect.

Вступ. Реформа децентралізації, що наразі перебуває на завершальній стадії, передбачає утворення спроможних територіальних громад, здатних забезпечити виконання покладених на них державою функцій. Але при цьому фінансові можливості місцевих бюджетів залишаються досить обмеженими. Зanedбаний стан житлово-комунального господарства, застаріла інфраструктура та вимога покращення якості публічних послуг змушує шукати додаткові джерела фінансування проєктів соціально-економічного розвитку регіонів.

Військова агресія росії, що розпочалася 24 лютого 2022 року ще більше загострила дану проблематику. Масштабне знищення інфраструктури, соціальних об'єктів призвело до значних економічних та гуманітарних втрат в Україні. Враховуючи, що військові дії тривають, основним завданням держави та органів влади на місцях є забезпечення макроекономічної стабільності та надання основних базових соціальних послуг. Потреба відбудови та реконструкції інфраструктури, відновлення виробництва та створення нових робочих місць вимагають залучення зовнішнього фінансування та активізації приватного капіталу у межах держави. Одним з ефективних інструментів забезпечення взаємодії влади та приватного бізнесу у вітчизняних реаліях може бути ДПП. Світовий досвід впровадження проєктів ДПП констатує виникнення значного синергетичного ефекту взаємодії влади та бізнесу на усіх рівнях. Вищезазначене вимагає проведення комплексного аналізу основ ДПП, його переваг та ключових факторів, стану реалізації діючих проєктів в Україні з метою активації та практичного, ефективного застосування даного інструменту.

Проблематика ДПП не є новою та уже здобула значне обґрунтування у наукових працях вітчизняних та іноземних вчених, серед них ми виділяємо: І.Запатріну, В. Варнавського, В. Круглов, Ю. Залознова, І. Назаркевич, Г. Ходжа, Д. Чжао та інших. Вчені вивчали різні аспекти теоретико-методологічної реалізації проєктів ДПП. Однак залишається актуальним питання адаптації даного інструменту до сучасних вимог та викликів, що постали перед нашою державою.

Постановка завдання. Метою статті є необхідність проведення подальших наукових досліджень щодо особливостей реалізації державно-приватного партнерства на регіональному рівні в умовах.

Результати. У сучасній науковій літературі найбільш поширеним є поняття «державно-приватне партнерство». Проте в економічній теорії та європейській практиці частіше можна зустріти поняття «публічно-приватне партнерство». На нашу думку, воно краще окреслює перелік учасників даного процесу, якими можуть виступати: держава, регіональна та місцева влада, а також різного роду громадські організації, що представляють суспільство. Закон України «Про державно-приватне партнерство» дає наступне визначення: «ДПП – це співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, органів місцевого самоврядування (державними партнерами) та юридичними особами, крім державних комунальних підприємств, або фізичними особами – підприємцями (приватними партнерами), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам ДПП» [8].

Останні академічні дослідження звертають увагу на якість реалізація ДПП шляхом зосередження уваги на драйверах, розподілі ризиків і критичні фактори успіху ДПП, а також інституційне середовище та приватну участь. Держава, орієнтована на зростання, створює потужні стимули для надмірного інвестування у великі інфраструктурні проекти, які швидко прискорюють зростання ВВП [9]. Саме відновлення та модернізація інфраструктури, на нашу думку, може стати драйвером реалізації проектів з використанням інструменту ДПП. Опираючись на світовий досвід, можна виділити такі основні напрями в реалізації проектів за допомогою ДПП:

- будівництво та модернізація транспортної інфраструктури (автомобільні дороги, стоянки, залізниці, мости, порти, трубопроводи);
- будівництво та модернізація комунальної інфраструктури (утилізація та утилізація відходів, системи водопостачання та очищення стічних вод, тепlopостачання, енергопостачання);
- будівництво та модернізація соціальної інфраструктури (навчальні заклади та охорона здоров'я, активізація історичних будівель та підрозділів, спортивно-оздоровчих споруд);
- будівництво та модернізація об'єктів нерухомості (житлових комплексів);
- будівництво та модернізація нерухомості в державному секторі (будівлі та адміністрації місцевого та місцевого самоврядування, судова система, пенітенціарна система, тощо) [7].

Наразі згідно з нормативною базою ризик визначається як можливість настання події, дії чи бездіяльності, які можуть вплинути на ДПП на будь-якому етапі та призвести до додаткових витрат. Призначення або розподіл ризиків між сферами відповідальності партнерів здійснюється за принципом можливості більш ефективного контролю, управління та (або) запобігання їх виникненню [1].

Вчені підкреслюють, що приватний партнер несе значні ризики, пов'язані з фінансуванням, будівництвом, експлуатацією та обслуговуванням інфраструктури, тоді як державний партнер несе ризики, пов'язані з регуляторними питаннями. Ризики проекту ДПП мінімізуються шляхом ідентифікації ризиків, оцінки та обліку, аудиту та контролю ризиків [5].

Xueqing Zhang, оцінюючи ефективність реалізації проектів ДПП, виокремив 5 основних критичних факторів успіху. Експерти оцінювали значимість цих факторів за шкалою від 0 до 5. П'ять основних критичних факторів успіху: 1) сприятливе інвестиційне середовище; 2) економічна життєздатність; 3) надійне партнерство з потужними технічними можливостями; 4) безпечний фінансовий запас; 5) належний розподіл ризиків за допомогою надійних договірних домовленостей [11].

Синергійний ефект може бути досягнутий завдяки реалізації ДПП, яке, об'єднуючи і державу і бізнес, сприяє підвищенню ефективності економічної діяльності. При цьому вплив партнерства перевищує суму впливів діяльності кожного окремого партнера. Можна виділити три складові ефекту синергії: економічну (покращення інвестиційного клімату, підвищення якості надання послуг, ефективність використання державних коштів), соціальна (активізація розвитку підприємницької ініціативи, підвищення якості життя населення) та екологічна (енергозбереження, енергоефективність, зменшення екологічного навантаження) [2].

В Україні станом на 01.01.2023 року укладено 193 договори на умовах ДПП, з яких активно реалізуються 18 договорів, а саме 9 договорів на основі концесії, 5 договорів на основі спільної діяльності та 4 інші договори. Про те, 162 договори не реалізуються, а саме 116 договорів не виконуються, 46 договорів розірвані або закінчився термін їхньої дії та 13 договорів призупинені у зв'язку зі збройною агресією росії. Судячи з вищенаведених даних ДПП не набуло значного поширення та розвитку

в Україні. Для кращого розуміння позитивних та негативних факторів ДПП та проблематики сучасного стану проведемо SWOT-аналіз (табл. 1).

Таблиця 1

SWOT-аналіз ДПП на регіональному рівні

Table 2

SWOT analysis of PPP at the regional level

Переваги	Недоліки
<ul style="list-style-type: none"> - підвищення ефективності управління об'єктами державної та комунальної власності; - розподіл ризиків між державним та приватним партнерами; - покращення якості суспільних послуг для населення та бізнесу; - створення сприятливих умов запровадження інновацій; - покращення інвестиційного та ділового клімату; - оптимізація бюджетних видатків; - розвиток внутрішнього ринку капіталу. 	<ul style="list-style-type: none"> - недосконала нормативно-правова база; - складність процедур ДПП у порівнянні з державними закупівлями; - труднощі довгострокового прогнозування зумовлений макроекономічною ситуацією та військовими загрозами; - труднощі організації залучення донорів та міжнародних партнерів для реалізації великих інфраструктурних проектів.
Можливості	Загрози
<ul style="list-style-type: none"> - вдосконалення законодавчої бази ДПП; - оптимізація механізмів ДПП; - розробка інформаційної стратегії ДПП; - створення позитивного іміджу держави як сумлінного партнера; - створення «суміжної» діяльності та інфраструктури внаслідок реалізації проектів ДПП; - підвищення інвестиційної привабливості територій. 	<ul style="list-style-type: none"> - потенційні корупційні ризики; - відсутність висококваліфікованих фахівців у галузі ДПП; - розвиток системи інституціональної структури ДПП; - відсутність ефективної системи моніторингу процесу реалізації проектів ДПП; - низький рівень державної підтримки реалізації проектів ДПП.

Джерело: складено на основі [3, 7].

Однією з важливих передумов реалізації проектів ДПП є формування свідомого ставлення суспільства та бізнесу до ДПП як до особливого інструменту реалізації інфраструктурних проектів. Водночас наголошуємо, що розуміння сутності ДПП як з боку потенційних приватних партнерів, підхід до яких потребує суттєвої зміни з огляду на не типовість механізму ДПП, так і з боку громадськості, яка є прямим споживачем послуг що надаватимуться приватним партнером, шляхом проведення незалежного громадського контролю. Ці умови формують перелік суб'єктів ДПП та взаємовідносини між ними [6].

Деяка робота з інформаційно-методичного забезпечення ДПП в Україні проводиться громадськими організаціями у співпраці з органами державної влади та фінансовою підтримкою міжнародних партнерів. Проте у сучасних умовах, на нашу думку, громадські організації не повинні обмежуватися лише інформаційною функцією, а здатні ставати повноцінними учасниками процесу ДПП на етапі ініціації пропозиції. Такою формою громадської організації можуть стати «експертні ради» при органах державної та місцевої влади, що будуть складатися з представників науковці,

фахівців у різних галузях та представників бізнесу на місцях. Такі організації можуть бути задіяні у процесі розробки проєктів ДПП чи ставати ініціаторами такої пропозиції. Фінансування даних організацій може бути здійснене на основі цивільно-правових договорів як за кошти бюджету так і за рахунок фінансування донорів та міжнародних партнерів.

Враховуючи процеси децентралізації, такі експертні ради можуть відігравати значну роль у провадженні інструменту ДПП на регіональному та місцевому рівні, оскільки володіють не лише аналітичними даними, а глибоко ознайомлені з проблематикою на місцях, та здатні генерувати інвестиційні ідеї та пропонувати шляхи їх реалізації для представників місцевого бізнесу.

Основною причиною таких висновків є обмежені можливості приватного сектору щодо проведення наукових досліджень, а також науково-інвестиційних розробок. Оскільки приватний партнер має фінансові можливості, про те він не готовий витрачати час на те в чому він не компетентний. Це ще раз підтверджує необхідність залучення експертних рад до залучення до ДПП, особливо на передінвестиційній та інвестиційній фазах реалізації проєктів. Отже, завдяки експертним радам вибудовується своєрідна ієрархія просування проблем «знизу-вгору», а не навпаки, як це було при реалізації більшості державних (регіональних) програм та відповідних інноваційно-інвестиційних проєктів. Тому, що те, що було наказано «зверху», не завжди відповідало інвестиційним пріоритетам того чи іншого регіону. Схематично процес передінвестиційної фази проєкту у такому випадку можна зобразити на блок схемі рис. 1 [4].

Рис. 1. Механізм реалізації ДПП на регіональному рівні

Fig. 1. PPP implementation mechanism at the regional level

Джерело: складено автором

ДПП є виправданим лише тоді, коли залучення приватного сектору приносить достатній приріст ефективності, який може переважити фінансові витрати. Щоб пом'якшити проблему, з одного боку, слід звернути увагу на прийняття чітких інституційних механізмів, включаючи прозорий бюджетний процес для регулювання фінансового ризику, який несуть уряди, та інших пов'язаних ризиків. З іншого боку,

держави, які впроваджують ДПП, повинні прагнути реалізувати свій управлінський потенціал у забезпеченні рентабельності за рахунок відбору проєктів, укладення відповідних контрактів і належного нагляду [9].

Крім того, «через залучення інвестицій в інфраструктуру через фонди приватного сектору ДПП можуть вивільнити ресурси, які уряд може використати для свого фінансування програму державних інвестицій і тепер її можна використовувати для інших пріоритетів» [10].

Висновки. Підсумовуючи, слід підкреслити актуальність інструменту ДПП для України у сучасних реаліях. ДПП може стати потужним важелем відновлення та розвитку економіки країни, особливо у сфері будівництва та модернізації інфраструктури. При цьому використання даного інструменту необхідне не лише на державному та регіональному рівні, а в умовах децентралізації, на рівні територіальних громад. Проте для ефективного функціонування механізму ДПП, на нашу думку, потрібно першочергово вдосконалити інституційне середовище, шляхом залучення експертних рад при органах державної та місцевої влади з представників громадськості, науковців, представників приватного бізнесу. Дана складова може стати акселератором поєднання потреб конкретного регіону, громади та ініціативи з боку приватного бізнесу. Крім цього, важливим є скорочення та оптимізація процедури підготовки проєктів ДПП, а також прозорого відбору учасників проєктів.

Розуміючи зацікавленість міжнародних партнерів та донорів у післявоєнній відбудові України важливими завданнями держави на даному етапі має стати:

- забезпечення підтримки в рамках реалізації проєктів ДПП відповідно до зарубіжних принципів у даній сфері;
- надання державних гарантій, особливо для проєктів ДПП на місцевому рівні, що може спростити та здешевити залучення кредитних ресурсів;
- впровадження проєктів, де держава не передає приватному бізнесу ризик попиту, а створює умови для сплати вартості проєкту в розстрочку;
- запровадження системи моніторингу та оцінки ефективності реалізації проєктів.

Саме тому, на нашу думку, залучення інвестицій в післявоєнну відбудову України, в рамках інструменту ДПП, дасть позитивний ефект завдяки поєднанню ресурсів держави, приватного бізнесу та міжнародних партнерів.

1. Бондар Н.М., Барвінська-Мавайович А., Сагайдак Є.С. Теоретичні засади узгодження інтересів учасників державно-приватного партнерства. *Вісник Національного транспортного університету. Серія «Економічні науки»*. 2022. Вип. 2 (52). С. 50-56.
2. Залознова Ю.С., Бутенко Н.В., Петрова І.П. Публічно-приватне партнерство в Україні: стан, проблеми та перспективи розвитку. *Економічний вісник Донбасу*. №2 (44). 2016. С. 21-28.
3. Запатріна І. В. Розвиток державної підтримки публічно-приватного партнерства в Україні. *Економіка і прогнозування*. 2011. № 3. С. 9-24.
4. Кропельницька С.О. Щур Р.І. Інституалізація реалізації інвестиційних проєктів з використанням механізмів державно-приватного партнерства. *Вісник ЖДТУ. Серія «Економічні науки»*. 2012. № 4 (62). С. 309-314.
5. Круглов В. В. Ризики проєктів державно-приватного партнерства. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І.Вернадського. Серія : Державне управління*. 2018. Т. 29 (68). № 2. С. 87-91.
6. Мушакова С., Кузнецова Г., Бабічев А. Науково-практична основа реалізації державно-приватного партнерства в Україні. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія Економіка*. 2022. Випуск 14 (28). URL: <http://eadnurt.diit.edu.ua/bitstream/123456789/16746/1/Mushnykova.pdf>. (дата звернення: 07.02.2023 р.).
7. Назаркевич І. Публічно-приватне партнерство як механізм структурних перетворень в економіці України. *Вісник Львівського університету. Серія економічна*. 2019. Випуск 56. С. 237-248.
8. Про державно-приватне партнерство: Закон України від 1 липня 2010 року № 2404-VI.

9. Jie T. Jhao Z. The rise of public-private partnerships in China: an effective financing approach for infrastructure investment. *The American society for public administration*. DOI: 10.1111/puar.13046.
10. World Bank Group Support to Public-Private Partnerships. Lessons from Experience in Client Countries, F Y02-12. <https://documents1.worldbank.org>. (дата звернення: 20.02.2023 р.)
11. Zhang X. Critical success factors for public-private partnerships in infrastructure development. *J. Constr. Eng. Manage.* 2005. 131. pp. 3-14.
12. Щур Р.І., Пletz І.І. Інноваційний розвиток регіонів з використанням механізмів державно-приватного партнерства. Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми формування та розвитку інноваційної інфраструктури: виклики постіндустріальної економіки», Львів, 18-19 травня 2017 р. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2017. С. 897-898.
13. Щур Р. І. Фінансове забезпечення інвестиційного розвитку економіки регіону: автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.08 / Щур Роман Іванович; Львів. держ. фін. акад. Л., 2013. 20 с.

References

1. Bondar, N.M., Barvinska-Mavaiovych, A., and E.S. Sagaydak. "Theoretical principles of coordination of interests of participants of public-private partnership." *Bulletin of the National Transport University. Series "Economic Sciences"*, no. 2 (52), 2022, pp. 50-56.
2. Zaloznova, Yu.S., Butenko, N.V., and I.P. Petrova. "Public-private partnership in Ukraine: state, problems and development prospects." *Economic Herald of Donbass.*, no. 2 (44), 2016, pp. 21-28.
3. Zapatrina, I.V. "Development of state support for public-private partnership in Ukraine." *Economics and forecasting*, no. 3, 2011, pp. 9-24.
4. Kropelnytska, S.O., and R.I. Schur. "Institutionalization of implementation of investment projects using public-private partnership mechanisms." *Bulletin of ZHTU. Series "Economic Sciences"*, no. 4 (62), 2012, pp. 309-314.
5. Kruglov, V. V. "Risks of public-private partnership projects." *Scientific notes of the Tavra National University named after V. I. Vernadskyi. Series: Public administration*. 2018. Vol. 29 (68). No. 2. P. 87-91.
6. Mushakova, S., Kuznetsova, G., and A. "Babichev Scientific and practical basis of implementation of public-private partnership in Ukraine." *Adaptive management: theory and practice. Economy series*, issue 14 (28), 2022, eadnurt.diit.edu.ua/bitstream/123456789/16746/1/Mushnykova.pdf. Accessed 07 Feb. 2023.
7. Nazarkevich, I. "Public-private partnership as a mechanism of structural transformations in the economy of Ukraine." *Bulletin of Lviv University. The series is economical*, issue 56, 2019, pp. 237-248.
8. On public-private partnership: Law of Ukraine dated July 1, 2010 No. 2404-VI.
9. Jie, T., and Z. Jhao. "The rise of public-private partnerships in China: an effective financing approach for infrastructure investment." *The American society for public administration*. doi: 10.1111/puar.13046.
10. World Bank Group Support to Public-Private Partnerships. Lessons from Experience in Client Countries, F Y02-12, documents1.worldbank.org. Accessed 07 Feb. 2023
11. Zhang, X. "Critical success factors for public-private partnerships in infrastructure development." *J. Constr. Eng. Manage.*, 131, 2005, pp. 3-14.
12. Shchur, R.I., and I.I. Plets. "Innovative development of regions using public-private partnership mechanisms." *Materials of the 4th International Scientific and Practical Conference "Problems of Formation and Development of Innovative Infrastructure: Challenges of the Post-Industrial Economy"*, Lviv, May 18-19, 2017. Lviv: Publishing House of Lviv Polytechnic, 2017, pp. 897-898.
13. Shchur, R. I. Financial support for investment development of the region's economy: autoref. thesis . Lviv. State Finn. Acad. L., 2013.

УДК 33(477):330.101.541:341.31-042.3

doi: 10.15330/apred.1.19.226-234

Росола У. В.¹, Гладинець Н. Ю.², Петричко М. М.³

ВПЛИВ ВІЙНИ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ: МАКРОЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ

Мукачівський державний університет,
Міністерство освіти і науки України,
кафедра економіки та фінансів,
вул. Ужгородська, 26, м. Мукачево,
89600, Україна,
тел.: 03131-2-11-09,